

การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีตามความคิดเห็นของนักศึกษา
INSTRUCTIONAL MANAGEMENT AT THE UNDERGRADUATE LEVEL,
SCHOOL OF INFORMATION TECHNOLOGY, KING MONGKUT'S
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THONBURI AS PERCEIVED BY STUDENTS

กิริดา ยุทธะนันท์¹

สุชาดา สุธรรมรักษ์²

อัจฉรา วัฒนานรงค์³

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นแนวทางสำหรับบุคลากรได้ปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ระบบการเรียนการสอนควรเน้นความแตกต่างของแต่ละบุคคล รูปแบบและวิธีการเรียนการสอนควรจัดให้เป็นระบบจะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างในวิจัยนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 543 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 79 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .977 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

¹มหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียนและด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี

Abstract

Instructional management are important, because it is part of the promotion and development of learners to quality, In addition for practical guidelines staff to achieve defined goals. Instructional management should focus on the differences of the individual, forms and methods of teaching should be systematic. It will allow the course to be effective. The purposes of this study were to investigate and to compare the opinion of the students towards the instructional management at the undergraduate level, School of Information Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi as perceived by students in overall and each of six aspects : curriculum, instructor, students, instructional activity, measurement and evaluation, and supporting factors as perceived by students classified by gender, class levels, major fields of study and academic achievement. The sample consisted of 543 undergraduate students in the School of Information Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi in the academic year 2012. The research instrument used for collecting

data was a five-rating scale questionnaire containing 79 items with reliability of .977. Arithmetic mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance and Scheffe's method were utilized for data analysis.

The results of the study revealed that:

1. The students rated instructional management in the School of Information Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi in overall and each aspect at a high level.

2. There was no significant difference between male and female students' perceptions toward instructional management in overall and each aspect of the School of Information Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi.

3. There was a statistically significant difference of the perceptions toward instructional management in the School of Information Technology, King Mongkut's in overall aspect at the level of .05. When considering in each aspect, it was found that there was a statistically significant difference in the perceptions toward instructional management in the aspect of instructor, students, and supporting factors in the School of Information Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi among students with different class levels

4. There was a statistically significant difference in the perceptions toward instructional management both in overall and each aspect at the level of .05 in the School of Information Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi among students with different major fields of study.

5. There was no significant difference in the perceptions toward instructional management both in overall and each aspect in the School of Information Technology, King Mongkut's University of Technology Thonburi among students with different academic achievement.

Keywords : INSTRUCTIONAL MANAGEMENT AT THE UNDERGRADUATE LEVEL

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมมนุษย์ และเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้า ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิตการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ ในระดับสูง เป็นการริเริ่มการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และเป็นการส่งเสริมบทบาทของประเทศในประชาคมโลก สำหรับการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ จึงถือว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550: ออนไลน์) สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน มีภารกิจหลัก คือ ทำหน้าที่ในการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ (สุธรรมอารีกุล, 2543: 115) การที่สถาบัน อุดมศึกษาจะก้าวสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการนั้น จะต้องดำเนินการให้บรรลุจุดมุ่งหมายหลักของการศึกษา ซึ่งปัจจัยที่เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ คือ การเรียนการสอน และการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอนที่ดี (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2545: 2) โดยองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน (อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน, 2544: 41)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีสถาปนาขึ้นมาจากวิทยาลัยเทคนิคธนบุรี ซึ่งเป็นวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2503 ได้ยกฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. 2541 ได้กำหนดให้มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาลและเป็นนิติบุคคล พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้รับการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 115 ตอนที่ 11 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2541 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 มีนาคม 2541 สำหรับการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ในหลักสูตรให้เป็นบัณฑิตที่เก่งมี

ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและเป็นคนดี จากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน พอสรุปได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร พบว่า สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) มีผู้สนใจเข้าศึกษาน้อยกว่า สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ การเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เนื้อหาวิชาเรียนจึงยาก นักศึกษาต้องปรับพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การบูรณาการเนื้อหาวิชาเรียนกับงานบริการวิชาการในหลักสูตร ที่จะทำให้ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในลักษณะขององค์กรวิชาชีพที่เรียนยังมีจำนวนน้อย

ด้านผู้สอน พบว่า มาตรฐานการสอนของผู้สอนบางส่วนยังไม่เท่ากัน เนื่องจากความแตกต่างกันในด้านความรู้และประสบการณ์ ด้านเทคนิคการสอน อาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ผู้สอนควรปรับปรุงรูปแบบและเทคนิคการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ บุคลิกภาพของผู้สอนบางคน ไม่เป็นกันเองกับนักศึกษา ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษาไม่ดี นักศึกษาไม่กล้าถามผู้สอน เมื่อไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน

ด้านผู้เรียน พบว่า การคัดเลือกโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ยังไม่สามารถคัดเลือกผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ ตรงตามที่คณะและสาขาวิชาต้องการ ทำให้ได้ นักศึกษาที่มีศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษและการวิเคราะห์ไม่ดีพอ ประสบปัญหาในการเรียน นอกจากนี้ พฤติกรรมนักศึกษาจำนวนมากในชั้นเรียน ติดอยู่กับสังคมออนไลน์ (Social Network) มีการใช้เครื่องมือสื่อสาร อาทิ iPad iPhone และ Tablet ใน ชั้นเรียน ทำให้ไม่สนใจในการเรียนเท่าที่ควร เมื่อประสบปัญหาในเรียนจะไม่มาขอคำแนะนำหรือขอความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า การจัดตารางเรียนยังไม่เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่กำหนดให้ทุกคณะ/ภาควิชา เว้นการเรียนการสอนในช่วงบ่ายของวันจันทร์ เพื่อให้ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากเวลาเรียนของนักศึกษาระหว่างชั้นปี มีการทับซ้อนกัน นอกจากนี้ การเชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยายในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ยังไม่เพียงพอ

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้สอนจึงควรปรับแนวการออกข้อสอบ โดยออกข้อสอบแบบอัตนัย เพื่อให้ นักศึกษาได้แสดงความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์มากขึ้น นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนบางคนส่งผลคะแนนสอบนักศึกษาให้กับมหาวิทยาลัยไม่ทันกำหนดลงทะเบียนเรียน

ด้านปัจจัยเกื้อหนุน พบว่า ระบบการเรียนการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Learning ระบบยังมีความบกพร่อง ไม่เสถียร เกิดความขัดข้องบ่อยเมื่อใช้งาน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้จากระบบได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ ควรเพิ่มพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับนักศึกษา

จากสภาพการณ์ทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของนักศึกษาใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยผลวิจัยที่ได้

เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา และเป็นการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่มุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานเท่าเทียมกัน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ กำหนดประชากรโดยใช้ประชากร

ทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 629 คน จำแนกเป็น นักศึกษาจากสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 407 คน และสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 222 คน โดยในการวิจัยนี้ได้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของนักศึกษา จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 5 ระดับ ตามวิธีการของไลเคิร์ต (Likert. 1961)

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามที่ได้ออกแบบไว้ โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อความถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ตามความคิดเห็นของนักศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร จำนวน 14 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอน จำนวน 15 ข้อ ด้านผู้เรียน จำนวน 12 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 13 ข้อ ด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 13 ข้อ และด้านปัจจัยเกื้อหนุน จำนวน 12 ข้อ รวมข้อความถามทั้งสิ้น 79 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาความครอบคลุมในด้านเนื้อหาและภาษา

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามข้อ เสนอแนะ ของคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ข) พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) แล้วจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอต่อประธานและกรรมการที่

ปรึกษาปริญญานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนที่จะนำแบบ สอบถามไปทดลองใช้ (Try out)

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์ หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่า ร้อยละ 27 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 27 ของกลุ่มต่ำ จากนั้นใช้สถิติทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 190) ข้อคำถามจำแนกกลุ่มสูงกลุ่มต่ำตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้ในแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 135) หลังจากผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 79 ข้อ ไปทดลองใช้กับ นักศึกษาปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีแล้ว พบว่า ข้อคำถามทั้งหมด 79 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกกลุ่มสูงกลุ่มต่ำมากกว่า 1.75 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์

7. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบ สอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าความ สอดคล้อง ภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1990: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .977

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการ จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน ใช้การวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตาม เพศ และสาขา วิชาโดยใช้การทดสอบที (t-test for Independent Samples) (Ferguson. 1989: 178) ส่วนชั้นปีที่ศึกษาและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance) (Ferguson. 1989:178) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบ ความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) (Ferguson. 1981: 308)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

การจัดการเรียนการสอน	นักศึกษา (n = 543)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านหลักสูตร	3.85	.48	มาก
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.98	.53	มาก
3. ด้านผู้เรียน	3.88	.51	มาก
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.75	.54	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.82	.56	มาก
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	3.85	.59	มาก
รวม	3.86	.46	มาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ

การจัดการเรียนการสอน	เพศชาย (n=273)		เพศหญิง (n=270)		t	p
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านหลักสูตร	3.88	.47	3.83	.48	1.36	.172
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.98	.52	3.97	.55	0.26	.789
3. ด้านผู้เรียน	3.92	.53	3.84	.49	1.79	.073
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.80	.53	3.71	.54	1.88	.060
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.85	.56	3.79	.56	1.24	.213
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	3.88	.60	3.82	.58	1.22	.223
รวม	3.89	.47	3.83	.46	1.48	.137

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านปัจจัยเกื้อหนุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.13	3	.378	1.68	.170
	ภายในกลุ่ม	121.35	539	.225		
	รวม	122.48	542			
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	2.93	3	.978	3.46*	.016
	ภายในกลุ่ม	152.04	539	.282		
	รวม	154.97	542			
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3.43	3	1.143	4.43*	.004
	ภายในกลุ่ม	139.08	539	.258		
	รวม	142.51	542			
4.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	1.46	3	.487	1.69	.167
	ภายในกลุ่ม	155.11	539	.288		
	รวม	156.57	542			
5. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2.08	3	.694	2.24	.082
	ภายในกลุ่ม	166.91	539	.310		
	รวม	168.99	542			
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	ระหว่างกลุ่ม	4.43	3	1.477	4.31*	.005
	ภายในกลุ่ม	184.64	539	.343		
	รวม	189.07	542			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2.32	3	.774	3.64*	.013
	ภายในกลุ่ม	114.66	539	.213		
	รวม	116.98	542			

จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่าเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4

2. ด้านผู้เรียน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นว่าเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4

3. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นว่าเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4

4. นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามสาขาวิชา

การจัดการเรียนการสอน	สาขาวิชา				t	p
	สาขาวิชา วิทยาการ คอมพิวเตอร์ (n=180)		สาขาวิชา เทคโนโลยี สารสนเทศ (n=363)			
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
1. ด้านหลักสูตร	3.75	.46	3.91	.48	-	.001
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.86	.58	4.03	.50	3.64*	.001
3. ด้านผู้เรียน	3.75	.52	3.95	.50	-3.64*	.001
4.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	3.66	.52	3.80	.54	-4.24*	.006
5. ด้านการวัดและประเมินผล	3.68	.58	3.89	.54	-2.74*	.001
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	3.75	.61	3.90	.58	-4.15*	.004
					-2.91*	
รวม	3.74	.47	3.91	.45	-	.001
					4.09*	

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ดังตาราง 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
ระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.157	2	.078	.34	.708
	ภายในกลุ่ม	122.33	540	.227		
	รวม	122.487	542			
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	1.22	2	.611	2.14	.118
	ภายในกลุ่ม	153.75	540	.285		
	รวม	154.98	542			
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.25	2	.629	2.40	.091
	ภายในกลุ่ม	141.25	540	.262		
	รวม	142.51	542			
4.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.771	2	.385	1.33	.264
	ภายในกลุ่ม	155.80	540	.289		
	รวม	156.57	542			
5. ด้านการวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	.893	2	.446	1.43	.239
	ภายในกลุ่ม	168.10	540	.311		
	รวม	168.99	542			
6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน	ระหว่างกลุ่ม	1.06	2	.532	1.52	.218
	ภายในกลุ่ม	188.01	540	.348		
	รวม	189.08	542			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	.738	2	.369	1. 71	.181
	ภายในกลุ่ม	116.24	540	.215		
	รวม	116.98	542			

การอภิปรายผล

1. การศึกษาความคิดของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน ทุกด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร จากการที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากคณะมีการแจ้งรายละเอียดแผนการเรียน และวิธีการเรียนการสอนอย่างชัดเจนทั้งในชั้นเรียน และประกาศผ่านเว็บไซต์ของคณะ ประกอบกับเนื้อหาของแต่ละวิชามีความทันสมัย เนื่องจากได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับตามความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้ง ได้มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาในหลักสูตรจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นสูง จำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน นอกจากนี้ ได้มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาเรียนโดยผู้สอนได้นำประสบการณ์การทำงาน ด้านบริการวิชาการมาถ่ายทอดในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษามองเห็นภาพและสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ในการเรียนได้จริง ดังที่ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 19-20) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะของหลักสูตรที่ดี ต้องสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน คือ จัดวิชาทักษะ และวิชาเนื้อหาให้เหมาะสมกันในส่วนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทุกด้าน ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ต่อเนื่องกันไป และต้องเรียงลำดับความยากง่ายไม่ให้ขาดตอนจากกัน ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเลี้ยง ทุมทอง (2553: คำนำ) ได้กล่าวว่า หลักสูตรที่ดี ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม มีความหมายต่อชีวิตผู้เรียน และเหมาะสมกับขนบธรรมเนียม ประเพณีของสังคม และหลักสูตรที่ดีจะต้องสร้างขึ้นด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย ผลงานวิจัยนี้ สอดคล้องกับชูศรี สะพรั่ง (2549: 119) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านหลักสูตร นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ว่าเหมาะสมในระดับมาก

1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน จากการที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการทางด้านคอมพิวเตอร์และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งมีความเชี่ยวชาญในการใช้สื่อและเทคโนโลยี รวมถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ ในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักศึกษารวมทั้ง มีตารางเวลาสำหรับให้คำปรึกษากับนักศึกษาทุกชั้นปีทุกภาคการศึกษา ซึ่งประกาศผ่านเว็บไซต์คณะ หากนักศึกษามีความต้องการที่จะขอพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างเร่งด่วน สามารถโทรศัพท์หรือส่งข้อความผ่านอิเล็กทรอนิกส์เมลล์ เพื่อขอปรึกษาได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ คณะและมหาวิทยาลัยได้จัดทำระบบประเมินประสิทธิภาพการสอนอาจารย์ เพื่อให้นักศึกษาทุกหลักสูตรประเมินผู้สอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ในช่วงเวลาใกล้สิ้นสุดภาคการศึกษา ซึ่งบุคคลที่สามารถดูผลคะแนนประเมินการสอนได้ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน ประธาน

หลักสูตร คณบดี หากผู้สอนมีคะแนนประเมินการสอนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ คณบดีจะมอบหมายให้ประธานหลักสูตรเชิญผู้สอนมาซักถามปัญหา และเสนอแนะให้มีการปรับปรุงการสอน นอกจากนี้ คณะพึงตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ในภาคฤดูร้อนของทุกปี คณะจึงจัดโครงการอบรมสัมมนาอาจารย์ในหัวข้อต่างๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอนให้มีความพร้อมในการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ดี เพื่อนำพา มหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และความเป็นสากล จากการพัฒนาศักยภาพอาจารย์ผู้สอนของคณะดังกล่าว ส่งผลทำให้อาจารย์ผู้สอนนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการวางแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังที่ เฮสซองและวีคส์ (สวัณน์ งามยิ่ง, 2547: 27-28; อ้างอิงจาก Hessong and Weeks, 1987: 452-457) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูที่ดี ต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ (being knowledgeable) มีความรู้ ความเข้าใจในวิชาการต่างๆ ซึ่งได้ศึกษาเล่าเรียนมาเป็นอย่างดี มีความแม่นยำในวิชาที่สอนตลอดจนวิชาการอื่นๆ ตามสมควร สามารถประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติได้ (being able to related theory to practice) การนำเอาความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนไปใช้ให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น บางครั้งสภาพความเป็นจริงไม่เหมือนกับทฤษฎีที่เรียนมา ครูต้องสามารถประยุกต์ทฤษฎีไปใช้ได้อย่างเหมาะสม ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับสุพรรณิ เพชระ (2552: 86) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ด้านผู้สอน นิสิตมีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

1.3 ด้านผู้เรียน จากการที่นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจากคณะมีระบบการคัดเลือกนักศึกษาเป็นไปตามระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย จึงทำให้นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเรียนมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด คือ สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยม ศึกษาปีที่ 6 สายวิทย์-คณิต และสายศิลป์-คำนวณ โดยผลการเรียนและจำนวนหน่วยกิตต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ที่เข้าศึกษาต้องผ่านการสอบคัดเลือก สอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ ในการนี้ คณะได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพตนเองทางด้านวิชาการ โดยจัดหลักสูตรปรับพื้นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ การอบรมพื้นฐานคอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ อีกทั้ง การเรียนการสอนในชั้นเรียนได้มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม โดยการให้นำเสนอรายงาน และอภิปรายกลุ่ม นอกจากนี้ หากนักศึกษามีปัญหาในด้านการเรียนก็สามารถขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา ดังที่ จิรวัฒน์ วีรังกร (2542: 4) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนว่า การพัฒนาผู้เรียนต้องพิจารณาองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) ด้านพุทธิพิสัย คือ การให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน 2) ด้านเจตพิสัย คือ การสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน 3) ด้านทักษะพิสัย คือ การใช้การลงมือปฏิบัติเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ นารี รมย์นุกูล (2547: 109) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม ด้านนักศึกษามีความเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในระดับมาก

1.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากการที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำแผนการสอนได้เหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาที่สอน โดยมีการจัดทำประกาศแผนการสอนไว้ในเว็บไซต์ของคณะ นักศึกษาสามารถศึกษาและสำเนาแผนการสอน ไว้สำหรับวางแผนการเรียนของตนเองได้ตลอดเวลาในภาคการศึกษาที่เรียน คณะมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายตามความแตกต่างของนักศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอนนอกชั้นเรียน อาทิ การนำนักศึกษาไปศึกษาดูงานในภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้ นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์จริงก่อนทำงาน นอกจากนี้ คณะได้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเวลาเรียน เพื่อเสริมทักษะด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ และทักษะชีวิต สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 โดยนักศึกษาจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีและเป็นประโยชน์ก่อนสำเร็จการศึกษา ดังที่ เสริมศรี ไชยศรีและคณะ (2543: 45-56) ได้กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน ควรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered) กล่าวคือ กิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียน ควรเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตเหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ วินู ทองพวง (2542: 107-114) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล จากการที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก คณะมีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละรายวิชา และผู้สอนได้แจ้งผลการเรียนและผลการปฏิบัติงานให้นักศึกษาทราบทุกครั้ง เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ในแต่ละรายวิชา ส่วนเกณฑ์ตัดสินการวัดและประเมินผลการเรียนมีความเป็นธรรมโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ หากนักศึกษามีข้อสงสัยในการวัดผลคะแนนสอบ นักศึกษาสามารถยื่นคำร้องผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำวิชา เพื่อขอทราบเหตุผลในการวัดและประเมินคะแนนสอบได้ นอกจากนี้ เมื่อทราบผลการประเมินความรู้ในวิชาที่สอนดังกล่าว อาจารย์ผู้สอนได้นำกลับไปพิจารณาและปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ดังที่ อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน (2544: 41) ได้กล่าวถึง ระบบการวัดผลและประเมินผลการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ควรมี 1) การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ล่วงหน้า 2) การแจ้งวิธีการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า 3) การประเมินวิธีการวัดและการประเมินผล 4) การนำผลการประเมินมาปรับปรุง ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับสุพรรณิ เพชร (2552: 88) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ด้านการวัดและ

ประเมินผล นิสิตมีทักษะต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

1.6 ด้านปัจจัยเกื้อหนุน จากการที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก สภาพบรรยากาศในห้องเรียนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม อาทิ ห้องเรียนอากาศถ่ายเทสะดวก พื้นห้องสะอาด หลอดไฟฟ้าสว่างเหมาะกับระดับสายตาศึกษา ขนาดห้องเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่เรียน และห้องเรียนมีเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาในหลักสูตร ผ่านหน้าต่างสะอาด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มีสภาพดีพร้อมใช้งาน สื่อและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพทันสมัย นอกจากนี้ ห้องสมุดของคณะยังมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้กับนักศึกษา ส่วนด้านการให้บริการนักศึกษา คณะมีบุคลากรสนับสนุนการศึกษาที่ให้บริการที่ดี ดังที่ วลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544: 13-14) ได้กล่าวว่า ผู้สอนควรเลือกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน อุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ หนังสือ เอกสารประกอบ การสอน สื่อสื่อดิจิทัลของจริง ภาพ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ซอฟต์แวร์ กระดานดำ ภาพยนตร์ โทรทัศน์วงจรปิด คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การนำเสนอทางคอมพิวเตอร์ ส่วนอุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2544: 41) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ ได้แก่ อาคารเรียนและห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ห้องสมุดมีขนาดเหมาะสมและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนสำหรับ ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับสุพรรณิ เพชร (2552: 88) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ด้านปัจจัยเกื้อหนุน นิสิตมีทักษะต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก คณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงในรูปแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านหลักสูตร ซึ่งได้ปรับปรุงให้มีความทันสมัยตามสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญทางด้านด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับนักศึกษาด้วยความเท่าเทียมกัน มีการจัดปฐมนิเทศให้นักศึกษาใหม่ทุกคน อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเอาใจใส่นักศึกษาอย่างใกล้ชิด มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย ตามความสนใจและความถนัด โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนเป็นมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนี้ การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอน อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ สื่อและอุปกรณ์การเรียน ห้องสมุด และการให้บริการต่าง รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนก็อยู่ในระดับเดียวกัน ดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงส่งผลให้นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงซึ่งได้รับ

ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมือนกัน จึงมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544: 12-14) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน องค์ประกอบของการเรียนการสอนจะต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน อุปกรณ์ สิ่งแวดล้อม เงื่อนไขอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชีวกัทร ธรรมเกษร (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่าเหมาะสมในระดับมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาปีแรก อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างใกล้ชิด โดยอาจารย์ผู้สอนมีวิธีการถ่ายทอดความรู้และใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมในระดับชั้นพื้นฐานตามระดับชั้นปี ทำให้นักศึกษารู้สึกว่าไม่ยากในการทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาเรียน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีประสบการณ์ในการเรียนมากกว่า จึงมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆ ของผู้สอนบางท่าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน วิธีการถ่ายทอดความรู้และใช้เทคนิคการสอนที่ไม่เหมาะสมกับระดับชั้นปี เหตุผลดังกล่าว ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ดังที่ ทองคุณ หงส์พันธุ์ (2555: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ครูสอนที่ดีต้องมีหลักในการสอนที่ดีและมีคุณภาพ ต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ คือ ต้องศึกษาหลักสูตรให้รู้จริง วางแผนการสอนอย่างดี มีการจัดกิจกรรมและอุปกรณ์การสอน ใช้เทคนิคการสอนจากง่ายไปหายาก และหลากหลายรูปแบบตามศักยภาพผู้เรียน สอนให้ผู้เรียนคิด ปฏิบัติมากกว่าการท่องจำ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในทักษะการสื่อสารและการจูงใจผู้เรียน มีจิตวิทยาในการสอน มีอารมณ์ขัน ดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนและคอยติดตามพฤติกรรม ไม่ใช้อำนาจกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กำลังใจผู้เรียน มีเทคนิคในการประเมินผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน และผู้สอนสนุกกับการสอน ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ สุพรรณิ เพชรระ (2552: บทคัดย่อบทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ผลการศึกษา

พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ไม่แตกต่าง

ด้านผู้เรียน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อาจเนื่องมาจากคณะได้จัดปฐมนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบการต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและสามารถวางแผนการเรียน และการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้ด้วยตนเอง นักศึกษาให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและคณะตามความสนใจ เมื่อมีปัญหาจะขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีประสบการณ์ในเรียนวิชาต่างๆ มากกว่า ระยะเวลาศึกษา มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 จึงต้องการได้รับการสนับสนุนส่งเสริมด้านต่างๆ จากคณะ ได้แก่ ต้องการพัฒนาทักษะด้านวิชาการและวิชาชีพ ทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องการได้รับคำปรึกษาและแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาหากมีปัญหาด้านการเรียนและด้านอื่นๆ ต้องการเรียนวิชาบางวิชาที่ตนเองสนใจ ซึ่งบางครั้งคณะไม่สามารถเปิดสอนให้กับนักศึกษาได้ เหตุผลดังกล่าวทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ดังที่ ดิวอี้ (สุวิทย์ มูลคำ. 2547: อ้างอิงจาก Dewey. 1922) กล่าวว่า ผู้เรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการกระทำ (Learning by doing) และผู้เรียนต้องมีการทำความเข้าใจความรู้ใหม่ โดยต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่สั่งสมมาเป็นพื้นฐาน การเรียนรู้เป็นความพยายามเชิงสังคม ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ นารี รมย์นุกูล (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านนักศึกษาไม่แตกต่าง

ด้านปัจจัยเกื้อหนุน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อาจเนื่องมาจากตามแผนการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ต้องเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวนหลายวิชาในระยะเวลาการเรียน 2 ปีแรก ทำให้ความต้องการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์การเรียนการสอนแบบ e-Learning น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้ โดยลักษณะการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งเป็นนักศึกษาปีสุดท้าย นักศึกษาต้องเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพทางคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิชาชีพงาน ดังนั้น จึงมีความต้องการใช้คอมพิวเตอร์ และขอเปิดบริการห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 24 ชั่วโมง ในช่วงเวลาใกล้สอบโครงการ นอกจากนี้ ยังมีความต้องการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์การเรียนการสอนแบบ e-Learning

รวมทั้ง ใช้ห้องสมุดเพื่อสืบค้นข้อมูล หนังสือ ตำรา วารสารและแหล่งสารสนเทศ มากกว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เหตุผลดังกล่าวทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็น แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544: 13-14) ได้กล่าวว่า ผู้สอนควรเลือกอุปกรณ์ประกอบการสอนให้สอดคล้องกับบทเรียน อุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียน การสอนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ หนังสือ เอกสารประกอบ การสอน สื่อโสต ทัศนูปกรณ์ของจริง ภาพ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ซอล์ค กระดานดำ ภาพยนต์ โทรทัศน์วงจรปิด คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การนำเสนอทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น การใช้อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้นมากกว่าที่จะนั่งดูอาจารย์นำเสนอทางแผ่นใส หรือฟังอาจารย์พูดอย่าง เดียว นอกจากนี้ ยังเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นอยากเรียนหรือ สนใจเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ นารี รมย์นุกูล (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็น ของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรี ปทุม ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการ สอน ด้านปัจจัยเกื้อหนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

นอกจากนี้ นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการ สอน ด้านหลักสูตรด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีต่างกัน ต่างก็ได้รับ ประสบการณ์และผ่านกระบวนการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบเดียวกัน นักศึกษาอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน โดยมีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18-22 ปี จึงมีทัศนคติและอุดมการณ์ใน การใช้ชีวิตคล้ายคลึงกัน การจัดการศึกษาด้านหลักสูตร นักศึกษาทุกชั้นปีได้ศึกษาคู่มือหลักสูตร ออนไลน์ ซึ่งมีรายละเอียดแผนการศึกษาอย่างชัดเจน ทำให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่กำลัง ศึกษา จึงสามารถวางแผนการเรียนได้ด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยมี การกำหนดปฏิทินประจำปีการศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้สำหรับวางแผนการเรียนได้ ตลอดปีการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล คณะมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่มีความ เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษาแต่ละชั้นปี โดยกำหนดเป็นหลักเกณฑ์และมาตรฐาน เดียวกัน ดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงส่งผลให้นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน ได้รับประสบการณ์ในการ จัดการเรียนการสอนจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมือนกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน การสอนไม่แตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544: 12-13) ได้กล่าวว่า ผู้เรียน ระดับอุดมศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในระยะผู้ใหญ่วัยรุ่น จึงเป็นผู้ที่มีอารมณ์ผันแปรและต้องการคำแนะนำ ในการปรับพฤติกรรมให้ถูกทางในด้านการเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจบทเรียนที่แปลกใหม่ สนใจความคิดที่มีอุดมการณ์ สนใจเรื่องที่สามารถนำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันและนำไปช่วย สังคมได้ ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มาจากทุกสารทิศ มีสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และวิถีชีวิตจาก ครอบครัวที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพื้นฐานทางวิชาการที่ได้รับมาจากโรงเรียนต่างๆ มีความ แตกต่างกันมาก ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับ สุพรรณิ เพชระ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนะ

ของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ผลการศึกษา พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก การเรียนการสอนของแต่ละสาขามีความแตกต่างกันตามหลักสูตร โดยเนื้อหาวิชาเรียนในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนในหลักสูตรเน้นวิชาด้านการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อฝึกการแก้ปัญหาด้วยคอมพิวเตอร์ โดยอาศัยพื้นฐานวิธีคิดตามทฤษฎีเป็นฐานในการแก้ปัญหา ส่วนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหลักสูตรภาษาไทย ด้านอาจารย์ผู้สอนแต่ละสาขามีความแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ทุกท่านมีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี และจบการศึกษาจากต่างประเทศ ซึ่งวิธีการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเรียนในหลักสูตรจะเน้นการให้ความรู้ทางด้านแนวคิด ทฤษฎี หลักการและเหตุผล ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เข้าใจและคิดตาม ส่วนอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทั้งผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี และอาจารย์ใหม่ซึ่งมีประสบการณ์การสอนน้อยกว่าส่วนหนึ่ง วิธีการถ่ายทอดความรู้ของอาจารย์ผู้สอนจะเน้นฝึกปฏิบัติการให้กับนักศึกษา โดยมีแนวปฏิบัติมาประกอบการสอน พร้อมทั้งมีนำประสบการณ์การทำงานด้านบริการวิชาการมาบูรณาการการเรียนการสอน โดยถ่ายทอดให้กับนักศึกษาในชั้นเรียน เพื่อให้สามารถเห็นภาพการปฏิบัติจริงของภาคอุตสาหกรรมและสามารถนำมาประยุกต์ในการเรียนรู้ได้ ด้านผู้เรียน นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีความแตกต่างกัน ในด้านทักษะและศักยภาพในการเรียน เนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ต้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ต้องปรับตัวในการเรียนมาก ด้านความคิด นักศึกษามีความกล้าในการคิดออกนอกกรอบ กล้าแสดงออก มีวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่กว้างไกล ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีความถนัดและมีศักยภาพในการเรียนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ เนื่องจากเป็นหลักสูตรภาษาไทย นักศึกษามีความกล้าไม่กล้าคิดนอกกรอบ มีเป้าหมายชีวิตที่แคบกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีการเชิญวิทยากรภายนอก เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์น้อยกว่าสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจากวิชาเรียนในหลักสูตรเน้นภาคทฤษฎี ส่วนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเชิญวิทยากรบรรยายพิเศษ เนื่องจากวิชาในหลักสูตรเน้นวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ด้านการวัดและประเมินผล การออกข้อสอบเพื่อวัดและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โดยส่วนมากเกือบทุกวิชาจะเป็นข้อสอบแบบอัตนัย ซึ่ง

เป็นข้อสอบเขียน นักศึกษาต้องมีความรู้และเข้าใจเนื้อหาวิชาเรียน ส่วนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะเป็นข้อสอบทั้งสองประเภท ได้แก่ข้อสอบแบบอัตนัย ซึ่งเป็นข้อเขียน และข้อสอบแบบปรนัยซึ่งเป็นข้อสอบที่มีหลายตัวเลือกให้เลือกตอบ และด้านปัจจัยเกื้อหนุน นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีห้องพักเพื่อใช้ในการทำโครงการวิทยาการคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะ เป็นการสร้างแรงกระตุ้นและผลักดันการเรียนรู้ให้เรียนได้สำเร็จอย่างรวดเร็ว ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศมีจำนวนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ นักศึกษาไม่มีห้องพักเฉพาะสำหรับการทำโครงการสารสนเทศ เนื่องจากคณะมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถขยายพื้นที่ได้ เหตุผลดังกล่าว ทำให้นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์มีความคิดเห็นแตกต่างจากสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังที่ วลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544: 49) กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการเรียนการสอน เพราะถ้าไม่มีผู้เรียนหรือไม่มีส่วนร่วมในการสอน การถ่ายทอดหรือการเรียนรู้ย่อมไม่เกิดขึ้น ผู้สอนจึงต้องวิเคราะห์ผู้เรียนว่า เป็นใครมาจากไหน เพื่อจะได้เข้าใจสภาพและธรรมชาติของผู้เรียนและสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชิวภัทร ธรรมเกษร (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศให้ความสำคัญต่อนักศึกษาทุกคนเท่าเทียมกัน โดยให้โอกาสไม่สร้างความแตกต่างในด้านความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาวางจะอยู่ในระดับสูงระดับปานกลาง และระดับต่ำ ทุกคนต่างก็ได้รับความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนจากคณะในลักษณะเดียวกัน ได้แก่ ด้านหลักสูตร นักศึกษาจะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนจากคณาจารย์ประจำหลักสูตร มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษาจัดทำประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชา โดยเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ด้านนักศึกษา การคัดเลือกนักศึกษาของคณะมีการกำหนดเกณฑ์และระเบียบเดียวกัน มีการจัดปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ นอกจากนี้ คณะได้มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาการและวิชาชีพให้กับนักศึกษาตลอดระยะเวลาที่ศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนสำเร็จการศึกษาและทำงานจริง ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน คณะมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักศึกษาทุกชั้นปี ด้านการวัดและประเมินผล เกณฑ์การตัดสินการวัดและประเมินผลการเรียนมีความเป็นธรรมโปร่งใส สามารถ

ตรวจสอบได้ และด้านปัจจัยเกื้อหนุน นักศึกษาสามารถทบทวนการเรียนรู้ ได้โดยดูผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์การเรียนการสอนแบบ e-Learning ทุกรายวิชา นอกจากนี้ การให้บริการห้องสมุดเฉพาะด้าน คณะมีหนังสือ ตำรา วารสาร และแหล่งสารสนเทศ จำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ซึ่งได้รับประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมือนกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ดังที่ ปรัชญา เวสารัชช (2545: 13) ได้กล่าวว่า ในแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอน คือ หลักสูตรเป็นตัวกำหนดเนื้อหาในการเรียนการสอน อาจารย์หรือผู้สอน เป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาสาระต่อผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเลือกวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ด้านนักศึกษาหรือผู้เรียน ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ เพราะผู้เรียนเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการเรียนการสอน ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนการสอน เป็นส่วนประกอบที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน เพราะจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นารี รมย์บุญกุล (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านหลักสูตร คณะควรมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรที่เน้นการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง มีการบูรณาการเนื้อหาวิชาเรียนกับประสบการณ์ทำงานของผู้สอน เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้ ควรจัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตรให้เหมาะสมกับเวลาเรียน การจัดทำรายละเอียดของวิชาในหลักสูตร ควรมีการปรับปรุงการสอน หลังจากประเมินการเรียนรู้และทวนผลสัมฤทธิ์ประสิทธิภาพผลรายวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น อีกทั้ง ควรปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้กับนักศึกษา

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนควรปรับปรุงการสอน โดยถ่ายทอดการสอนให้ชัดเจน ไม่กำกวม และสอนให้สนุก มีการยกตัวอย่างความรู้และประสบการณ์ด้านเทคโนโลยี เน้นการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติให้มากขึ้น นำความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย มาถ่ายทอดในชั้นเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์มาก ควรออกแบบสไลด์การสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน คณะควรแนะนำให้ผู้สอนทุกวิชานำผลประเมินการสอน มาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนี้ ควรมีการจัดอบรมเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้แบบมีอวัชชีพ การวัดและประเมินผลเป็นระยะๆ รวมถึงแนวการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้านวิชาการและด้านกิจกรรม รวมทั้งการศึกษาดูงานนอกสถานที่ให้กับอาจารย์ผู้สอนในช่วงปิดภาคเรียน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพให้กับอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะได้นำความรู้และประสบการณ์ด้านต่างๆ ที่ได้รับมาถ่ายทอดแก่ผู้เรียนต่อไป

3. ด้านผู้เรียน คณะควรจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนมอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่มๆ มีการตอบคำถาม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การทำงานร่วมกัน และฝึกการนำเสนอให้มากขึ้น ควรฝึกความมีวินัยในการเข้าชั้นเรียน เพื่อให้นักศึกษาตรงต่อเวลา ควรเน้นพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ตลอดจนการใช้เทคนิคการสอนเพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ ควรพัฒนาศักยภาพทางด้านวิชาชีพด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการจัดอบรมคอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ ซึ่งภาคอุตสาหกรรมมีความต้องการในปัจจุบัน เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาก่อนทำงานจริง ซึ่งบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศจะเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย

4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน คณะควรเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในชั้นเรียนโดยเชิญวิทยากรจากภายนอกในสาขาคอมพิวเตอร์ และสาขาอื่นมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ เพื่อเปิดโลกทัศน์ให้กับนักศึกษาในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ให้มากขึ้น ควรจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อให้นักศึกษาได้เห็นสภาพการปฏิบัติงานจริง นอกจากนี้ ควรมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในปัจจุบันและต่อไปในภายภาคหน้าระหว่างนักศึกษา รุ่นพี่กับรุ่นน้อง โดยการจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาคปฏิบัติด้านคอมพิวเตอร์ในภาคฤดูร้อน โดยรุ่นพี่สอนรุ่นน้องอย่างต่อเนื่อง ควรปรับเปลี่ยนปฏิทินการศึกษาให้น้อยลง หากมีการเปลี่ยนแปลงควรแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 1 เดือน ควรจัดตารางเรียนให้กระจาย ไม่จัดให้แน่นในวันใดวันหนึ่งจนเกินไป

5. ด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์ผู้สอนควรชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนน และประเมินผลอย่างเป็นมาตรฐาน และเหมาะสมในชั้นเรียน ควรมีการนำข้อสอบที่ได้สอบไปแล้วมาเฉลยและแนะนำย้อนหลัง นอกจากนี้ ควรนำผลการประเมินย้อนกลับมาพิจารณาการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อติดตาม กำกับ ดูแล ความก้าวหน้าของผู้เรียน ตลอดจนนำมาปรับปรุงพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน ทั้งนี้ ควรมีการเปลี่ยนหรือสลับอาจารย์ผู้สอนเพื่อให้นักศึกษามีมุมมองในการประยุกต์ความรู้มากยิ่งขึ้น

6. ด้านปัจจัยเกื้อหนุน คณะควรปรับปรุงระบบการเรียนการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ e-Learning ให้มีประสิทธิภาพ และควรหาทางเพิ่มพื้นที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้กับนักศึกษา ได้แก่ ห้องติวเพื่อทบทวนวิชาเรียน ห้องสำหรับทำโครงการ ห้องพักผ่อน ห้องเก็บอุปกรณ์การทำกิจกรรม นอกจากนี้ ควรติดตั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพิ่มทุกจุดในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการเพิ่มความเร็วเครือข่าย เพื่อให้การเชื่อมต่อระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ได้เร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อนึ่ง ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน